

Policy för enskilda avloppsanläggningar i Surahammars kommun

Antagen 2009-03-16 av Bygg- och Miljönämnden

Innehållsförteckning

1. Inledning	2
2. Bedömning av känsliga områden	3
2.1 Skyddsvärda områden	3
2.2 Yt- och grundvattentäcker	4
2.3 Känsligt ytvatten	4
2.4 Sammanlagd belastning	5
3. Riktlinjer	6
3.1 Fastställande av skyddsnivå.....	6
3.2 Funktionskrav.....	7
3.3 Samlad bebyggelse.....	7
3.4 Gemensamhetsanläggningar	7
3.5 Ej tillstånd till avlopp.....	8
3.6 Omvandlingsområden.....	8
3.7 Anslutning till det kommunala avloppsledningsnätet.....	8
3.8 Kretsloppslösningar.....	8
3.9 Strategi för fortsatt arbete.....	8
Bilaga 1	9
Bilaga 2	10
Bilaga 3	11
Bilaga 4	12

1. Inledning

Enskilda avlopp står för en betydande del av det totala närsaltsläckaget till sjöar och vattendrag och orenat avloppsvatten innehåller även smitt- och miljöskadliga ämnen. Kommunens tillsynsarbete syftar till att minska dessa utsläpp och arbetet vilar dels på nationella och regionala miljö kvalitetsmål som exempelvis: *ingen övergödning, god bebyggd miljö* samt *grundvatten av god kvalitet* och dels på EG:s ramdirektiv för vatten. Den senare syftar till att upprätta en ram för skydda inlandsytvatten, vatten i övergångszon, kustvatten och grundvatten.

Målet med EG:s ramdirektiv för vatten är att alla vattenförekomster ska uppnå god status till år 2015 och att statusen inte får försämrats. Naturvårdsverket har gett ut bedömningsmallar för att fastställa kvaliteten över vattenförekomster. Bedömningen delas in i fem klasser: hög, god, måttlig, otillfredsställande samt dålig ekologisk status. De sjöar som inte bedöms uppnå en god status kommer att beröras av ett åtgärdsprogram där Sveriges kommuner kommer vara en part i arbetet. Direktivets principer säger att tillstånd inte får lämnas till en anordning som medför en försämring av vattenkvaliteten och hög skyddsnivå bör gälla för de sjöar och vattendrag som inte har en tillfredsställande status och som är känsliga för eutrofiering. Utsläppen från enskilda avlopp är en faktor som kan medföra att statusen på vattenförekomster försämrats till år 2015.

I tillsynsarbetet beaktas Naturvårdsverkets allmänna råd för små avloppsanläggningar (2006:7) vilka är kopplade till de allmänna hänsynsreglerna i 2 kapitlet miljöbalken samt 26 kapitlet miljöbalken och 12-14 och 19§ i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (1998:899). Med utgångspunkt i EG:s ramdirektiv för vatten har Naturvårdsverket valt att i de allmänna råden införa krav på skyddsåtgärder med benämningen hög- och normal skyddsnivå. Det är sedan upp till varje kommun att bedöma i vilka områden det bör ställas strängare reningskrav.

I Surahammars kommun finns ca 500 bebyggda fastigheter utanför det kommunala avloppsledningsnätet där flertalet inte har en godkänd avloppslösning. Arbetet med att åtgärda bristfälliga avlopp i Surahammars kommun bör prioriteras och ett första steg i detta arbete är att anta denna policy för enskilda avlopp. Syftet med policyn är dels att *bedöma vilka sjöar och vattendrag som är känsliga för avloppsutsläpp för att fastställa i vilka områden hög skyddsnivå bör gälla* och dels att *ge allmänna riktlinjer för att underlätta vid handläggning*. Policyn ska inte ses som bindande utan ska fungera som en riktlinje i det fortsatta arbetet.

Denna policy återger hur situationen är idag men kan behöva revideras i framtiden då ständiga förändringar inom området pågår, i form av lagändringar och nya direktiv samt att ny teknik utvecklas.

2. Bedömning av känsliga områden

Bedömningen av känsliga områden syftar till att peka ut vilka sjöar och vattendrag i kommunen som är känsliga för avloppsutsläpp. Information om respektive vattenförekomst har inhämtats från VISS (Vatten Informations System Sverige), vilket är en databas över miljömål, övervakning, åtgärder, kartläggning och analys över Sveriges vatten.

Surahammars kommun tillhör Norra Östersjöns vattendistrikt och innefattar 27 delavrinningsområden med 44 sjöar samt 81 vattendrag. Bedömningen har gjorts inom delavrinningsområden där sjöar och vattendrag nämnvärt påverkas av enskilda avloppsanläggningar. Områden som bedöms vara aktuella innefattar bebyggelsen längs Kolbäcksåns vattensystem inom delavrinningsområdena: Virsbosjön i norr vidare till Strömsholmskanal, Stora Nadden, Lilla Nadden, Gnien, Magsjön samt Östersjön & Västersjöns delavrinningsområde i söder. Bebyggelse finns även västerut inom delavrinningsområdena: Glåpen, Sörsjön, Norrsjön, Djupen samt Ulvramen med Nybrobäcken. Sjöar och vattendrag inom delavrinningsområden med mindre än 10 stycken enskilda avloppsanläggningar har inte tagits med i beaktande. Hur bedömningen bör vara för sådana enstaka fastigheter finns omnämnt i kapitel 3 som tar upp allmänna riktlinjer vid handläggning. Delavrinningsområdet runt Långsjön har heller inte beaktats då fastigheterna inom detta område inte har indraget vatten. En karta över Surahammars kommuns delavrinningsområden kan ses i bilaga 1.

Bedömningen av känsliga områden har genomförts utifrån Naturvårdsverkets allmänna råd till 2 och 26 kapitlet Miljöbalken. Enligt dessa ska hög skyddsnivå gälla om ett eller fler av nedanstående kriterier uppfylls:

1. Utsläppet från anordningar av aktuell typ kan befaras ha negativ inverkan på det skyddade intresset i ett område som enligt 3 kapitlet 2 § förordningen (2004:660) om förvaltning av kvaliteten på vattenmiljön är upptaget i registret över skyddade områden.
2. Andra yt- eller grundvattentäkter för dricksvatten än sådana som avses i 1, finns inom anordningens påverkansområde och anordningen kan befaras bidra till olägenheter vad beträffar tillgången till vatten eller vattnets kvalitet i dessa täkter, såsom dricksvatten till djur.
3. Skyddsintresset för områden som är skyddade enligt 7 kapitlet Miljöbalken, t.ex. vattenskyddsområden, naturreservat som skyddar vatten eller vattenberoende arter eller miljöskyddsområden för att skydda vatten och vattenberoende arter.
4. Utsläpp av renat avloppsvatten sker direkt, utan föregående fördröjning i exempelvis dike, till känsligt ytvatten.
5. Den sammanlagda belastningen i området är eller riskerar att bli, hög på grund av antalet utsläppskällor; exempelvis inom s.k. omvandlingsområden där fritidsbebyggelse har omvandlats till permanentbostäder och där detta kan medföra successivt försämrade vattenkvalitet eller -kvantitet.
6. Recipient eller omgivning är känslig av andra skäl, såsom särskilt skyddade områden enligt internationella eller nationella mål om skydd för naturområden.

2.1 Skyddsvärda områden

Skyddsvärda områden tas upp under både punkt 1, 3 och 6 ovan. Punkt 1 innefattar sådana områden som är skyddade enligt direktiv, exempelvis Natura 2000-områden enligt habitatdirektivet (92/676/EEG) och fågeldirektivet (79/409/EEG), fiskevatten enligt fiskevattendirektivet (78/659/EEG), badplatser enligt badvattendirektivet (76/160/EEG), nitratkänsliga områden enligt nitratdirektivet (91/676/EEG) samt vatten som är skyddade enligt vattenförvaltningsförordningen för uttag av dricksvatten.

Punkt 3 innefattar vattenskyddsområden, naturreservat som skyddar vatten och vattenberoende arter samt miljöskyddsområden som skyddar vatten och vattenberoende arter. Utifrån ovannämnda punkter görs sedan bedömningen om avloppsutsläpp i området påverkar de skyddade områdena negativt.

Inom kommunen är den kommunala dricksvattentäkten ett skyddsvärt område vilken är belägen inom Gniens och Magsjöns delavrinningsområde. Skyddsvärd är även reservvattentäkten Färmansbo vilken är belägen inom Strömsholmskanal mellan Virsbosjön och Stora Nadden. Relevant Natura 2000 områden/naturreservat i kommunen är Gniens naturreservat vilket är skyddat enligt fågeldirektivet. Övriga skyddade naturområden i kommunen bedöms inte vara relevanta, dels för att de inte påverkas av enskilda avlopp och dels för att de inte har fastställts för att skydda vatten och vattenberoende arter.

Avloppsdirektivet (91/271/EEG) innefattar samtliga vattenförekomster i Sverige varför denna parameter inte ger närmare riktlinjer och nitratkänsliga områden enligt nitratdirektivet gäller från Norrtälje och söderut. Badvattendirektivet är inte relevant då kommunens badplatser inte lyder under detta direktiv. Naturområden som är skyddade enligt internationella eller nationella mål enligt punkt 6 bedöms inte finnas inom kommunen.

2.2 Yt- och grundvattentäkter

Områden vilka kan uppfylla punkt 2 för hög skyddsnivå innefattar yt- och grundvattentäkter som ger mindre än 10m³ per dag eller betjänar mindre än 50 personer, dvs. samtliga enskilda dricksvattenbrunnar inom kommunen. En bedömning över huruvida en avloppsanordning kan bidra till olägenhet beträffande tillgången till vatten eller vattnets kvalitet i dessa täkter sker lämpligast vid handläggning i enskilda ärenden. Detta med anledning av att skyddsavståndet kan variera beroende på faktorer som jordart, typ av dricksvattenbrunn och topografi. Horisontellt skyddsavstånd från avloppsanordning till dricksvattentäkt bör dock motsvara grundvattnets transportsträcka under minst två till tre månader.

2.3 Känsligt ytvatten

Miljöskydd

Områden som kan uppfylla punkt 4 för hög skyddsnivå är sådana där utsläpp av renat avloppsvatten sker direkt, utan föregående fördröjning i exempelvis dike, till känsligt ytvatten. Exempel på känsliga ytvatten som kan medföra krav på hög skyddsnivå är badplatser, sötvattenområde som är påverkat av övergödning samt ytvattenförekomster som vattenmyndigheten pekat ut inte uppfyller god ekologisk status.

Vid bedömning av områden med känsligt ytvatten avseende miljöskyddssynpunkt beaktas sjöar och vattendrag som har påverkan av övergödning. Inom Norra Östersjöns vattendistrikt där Surahammars kommun ingår är övergödning ett av de största miljöproblemen. Ett samordnat recipientkontrollprogram finns fastställt för Kolbäckån vilket innefattar provtagning av vattenkemi, växtplankton och bottenfauna. Inom Surahammars kommun finns provtagningsstationer vid inloppet till Virsbosjön samt vid Östersjön i söder. Provresultaten visar hur fosfor- och kvävehalter ökar nedströms i systemet där det största fosfortillskottet sker nedströms Fagersta där Kolbäckån rinner genom jordbruksmarker. Tillskottet av näringsämnen kommer från enskilda avlopp, kringliggande jordbruksmarker, utsläpp från kommunala reningsverk samt industrin i området. Från Kolbäckån transporteras sedan näringsämnena vidare till Mälaren som har en förhöjd belastning av näringsämnen. Övergödningen ger konsekvenser som igenväxning av sjöar och vattendrag, algblooming samt syrgasbrist i botten vilket på sikt leder till utarmning av den biologiska mångfalden.

Vattenmyndigheten har pekat ut större sjöar och vattendrag som indikerar på övergödning utifrån en mängd olika parametrar. Bedömningen har skett utifrån andelen (över 10 %) jordbruksmark i avrinningsområdet inom hela tillrinningsområdet det vill säga allt som ligger uppströms vattenförekomsten. De sjöar som gett indikation på övergödning är: Stora Nadden där mätning av kvalitetsfaktorn "Näringsämnen" tyder på övergödning, Östersjön där mätning av kvalitetsfaktorerna "Näringsämnen", "Siktdjup" och "Syrgas" tyder på övergödning, Glåpen där mätning av

kvalitetsfaktorerna "Näringsämnen", "Bottenfauna", "Växtplankton" och "Siktdjup" tyder på övergödning samt Sörsjön, där mätning av kvalitetsfaktorerna "Näringsämnen", "Bottenfauna", "Växtplankton" och "Siktdjup" tyder på övergödning.

De sjöar och vattendrag som inte gett några indikationer på övergödning är Virsbosjön, Nybrobäcken samt Kolbäcksån (mellan Lilla Nadden och Gnien).

Uppgifter finns inte för Strömsholmskanal (mellan Virsbosjön och Stora Nadden), Lilla Nadden, Gnien, Magsjön, Norrsjön, Västersjön, Djupen och Kolbäcksåns södra delar (från Östersjöns utlopp till kommungräns).

Utifrån de olika parametrarna har Vattenmyndigheten pekat ut vilka ytvattenförekomster som inte uppnår en god ekologisk status. Den ekologiska statusen är den samlade bedömningen av alla kvalitetsfaktorer, där den kvalitetsfaktor som fått sämst status är styrande. Ur perspektivet utsläpp från enskilda avlopp är främst bedömningen av totalfosforhalten intressant men även växtplankton i sjöar och påväxtalger i vattendrag samt förekomst av vissa vattenväxter (makrofyter) är indikatorer på övergödning. De sjöar som påvisat sämre status än god avseende totalfosforhalt är sjöarna Stora Nadden, Östersjön och Glåpen som uppvisar en måttlig ekologisk status samt Sörsjön som uppvisar en otillfredsställande status. Kartor avseende övergödningens problematik samt den ekologiska statusen avseende totalfosforhalt och växtplankton i sjö och påväxtalger i vattendrag redovisas i bilagorna 2, 3 och 4.

Hälsoskydd

Vid bedömning av skyddsområden ur hälsoskyddssynpunkt beaktas främst skyddet av kommunens grundvattentäkt för dricksvattenanvändning. Genom antagna vattenskyddsföreskrifter har kommunen fastställt ett skydd för grundvattentäkten och denna innefattar regler för avloppsutsläpp.

Skyddsvärda områden kan även vara enskilda dricksvattentäkter inom bebyggelse med många enskilda utsläppspunkter på en begränsad yta. Exempel på detta kan vara samlad bebyggelse eller omvandlingsområden. Enligt kommunens översiktsplan är följande områden utanför det kommunala avloppsledningsnätet att betrakta som samlad bebyggelse: Olberga, Ståltorp, Lisjö, Elingbo, Seglingsberg, Hovgårdsgårde samt Brattheden.

Skyddsvärda är även kommunens fem badplatser vilka är belägna vid Virsbosjön, Seglingsberg inom avrinningsområdet Kolbäcksån, Brattheden intill Stora Nadden, Magsjön samt Sörsjön. Av dessa bedöms endast Brattheden som känslig då detta område har närliggande fastigheter med enskilt avlopp.

2.4 Sammanlagd belastning

Bedömningen av den samlade belastningen har gjorts inom respektive delavrinningsområde. Ett delavrinningsområde är där all ytvattenavrinning strömmar till en viss punkt i ett vattendrag. Följande innebär att samtliga utsläppskällor inom ett delavrinningsområde belastar de sjöar och vattendrag som är belägna inom samma delavrinningsområde. Om den sammanlagda belastningen i området är, eller riskerar att bli, hög på grund av antalet utsläppskällor bör hög skyddsnivå gälla. Nedan följer en redovisning över antalet fastigheter med enskilt avlopp inom respektive delavrinningsområde samt övrig belastning inom respektive delavrinningsområde.

Virbosjön belastas av ca 35 stycken enskilda avloppsanläggningar där ca 15 stycken är belägna inom ca 300 meter från sjön. Resten av fastigheterna är kopplade till det kommunala reningsverket vilket under år 2007 belastade Virbosjön med 0,1 ton totalfosfor, 1,3 ton BOD och 5,7 ton totalkväve. I området finns en stor andel jordbruksmark.

Strömsholmskanal, mellan Virsbosjön och Stora Nadden, belastas av ca 45 stycken enskilda avloppsanläggningar där det övervägande antalet fastigheter är belägna inom 500 meter från Strömsholmskanal. I området finns en stor andel jordbruksmark.

Stora Nadden belastas av ca 20 stycken enskilda avloppsanläggningar varav 18 tillhör fritidshusområdet Brattheden som ligger ca 30 meter från sjön. Den södra delen av Bratthedsområdet är kopplat till det kommunala reningsverket som är beläget i Surahammar i delavrinningsområde Östersjön.

Lilla Nadden belastas av ca 15 stycken enskilda avloppsanläggningar varav 6 stycken är belägna inom ca 300 meter från sjön. Resten av fastigheterna i området är kopplade till det kommunala avloppsreningsverket i Surahammar som belastar delavrinningsområdet Östersjön.

Gnien belastas av ca 35 stycken enskilda avloppsanläggningar. Nordöst om Gnien längs Kolbäcksån är fastigheterna kopplade till det kommunala avloppsreningsverket i Surahammar som belastar delavrinningsområdet Östersjön. I området finns en stor andel jordbruksmark.

Magsjön belastas av ca 50 stycken enskilda avloppsanläggningar. Sju stycken av dessa fastigheter ingår i Hovgårdens samfällighetsanläggning på fastighet Hovgården 3:12. Denna anläggning utgörs av en markbädd från år 1988 vilken bör ses över. Utöver dessa 50 fastigheter finns tre fritidshusområden: Dalkarls- och Svenskbynområdet öster om Magsjön samt Hedvallsbron väster om Magsjön. Dalkarlsområdet utgörs av 58 stycken fritidsfastigheter som har sommarvatten men inte vattentoalett. Möjlighet finns till påkoppling på det kommunala avloppsledningsnätet då ledning är framdraget. Svenskbyn innefattar 15 stycken fritidsfastigheter som har sommarvattenledning men inte vattentoalett. Hedvallsbron innefattar 12 stycken fritidsfastigheter som har som har sitt BDT- vatten kopplat till en gemensam slutna tank, fastigheterna har inte vattentoaletter. I området finns en stor andel jordbruksmark.

Östersjön & Västersjön belastas av ca 90 stycken enskilda avloppsanläggningar. Östra delen av avrinningsområdet innefattar Surahammars centrala kärna där fastigheterna är kopplade till det kommunala reningsverket, Haga avloppsreningsverk, vilket under år 2004 belastade Östersjön med 0,39 ton totalfosfor, 7 ton BOD och 32 ton totalkväve. I området finns en stor andel jordbruksmark.

Glåpen belastas av ca 60 stycken enskilda avloppsanläggningar där 37 stycken utgörs av fritidshusfastigheter invid Glåpens södra och östra sida. Inom delavrinningsområdet finns ingen övrig påverkan som bör bidra till fosforbelastningen.

Sörsjön belastas av ca 30 stycken enskilda avloppsanläggningar. I området finns en stor andel jordbruksmark.

Norrjön belastas av ca 25 stycken enskilda avloppsanläggningar.

Djupen belastas av ca 15 stycken enskilda avloppsanläggningar.

Ulvråmen/ Nybrobäcken belastas av ca 35 stycken enskilda avloppsanläggningar.

Kolbäcksåns södra del från Östersjöns utlopp till kommungränsen belastas av ca 70 stycken enskilda avloppsanläggningar. I området finns en stor andel jordbruksmark.

3. Riktlinjer

3.1 Fastställande av skyddsnivå

Normal skyddsnivå är det som generellt gäller i kommunen.

Hög skyddsnivå ur miljöskyddssynpunkt gäller:

- fastigheter som är belägna 300 meter från Kolbäcksåns vattensystem vilket innefattar Virsbojsjön i norr, Stora och Lilla Nadden, Gnien, Magsjön samt Östersjön i söder.
- fastigheter som är belägna 300 meter från Västersjön, Glåpen, Sörsjön och Norrsjön.

Hög skyddsnivå ur hälsoskyddssynpunkt gäller:

- inom områden med infiltrationsbenägna jordar inom förtätad bebyggelse, om avloppsanordningen är av typen infiltrationsanläggning.

- dricksvattentäkter inom en zon motsvarande tre månaders transporttid till vattentäkt.
- intill badplats vid förtätad bebyggelse om utsläpp sker till ytvatten.

Oberoende denna policy ska en bedömning av hög respektive normal skyddsnivå alltid göras i varje enskilt fall, utifrån de givna förhållandena i området och på den enskilda fastigheten. Exempelvis bör en enskilda fastighet med närhet till vatten värderas till att inneha en sådan teknik som uppfyller reningskravet för hög skyddsnivå även om denna inte klassificerats i denna policy. På samma sätt kan en fastighet som är belägen inom normal skyddsnivå behöva uppgraderad teknik för att skydda en dricksvattentäkt.

3.2 Funktionskrav

För de områden där hög skyddsnivå gäller ska hårdare krav ställas på avloppsreningen än i de områden där normal skyddsnivå gäller. Vid bedömningen av funktionskraven beaktas Naturvårdsverkets allmänna råd som har preciserat vilka krav som bör ställas på avloppsanordningen beroende på om denna placeras inom hög eller normal skyddsnivå.

Där normal skyddsnivå gäller ska avloppsanordningen uppnå minst 90 % reduktion av organiska ämnen (mätt som BOD7) samt 70 % reduktion av fosfor (tot-P). Teknik som bedöms uppfylla normal skyddsnivå är exempelvis: WC med kemisk fällning och markbädd samt urinsorterande vattentoalett och markbädd.

Där hög skyddsnivå gäller ska avloppsanordningen uppnå minst 90 % reduktion av organiska ämnen (mätt som BOD7), minst 90 % reduktion av fosfor (tot-P) samt minst 50 % reduktion av kväve (tot-N). I områden där höga krav ställs på avloppsbehandling, ger en traditionell infiltration eller markbädd inte tillräckligt bra rening. Ytterligare krav måste ställas på att göra utsläppspunkten mer svårtillgänglig, att öka anordningens robusthet eller att lägga till reningssteg som ytterligare reducerar föroreningsinnehållet, ökar uppehållstiden, utjämnar varierande flöden eller tar emot eventuellt bräddat vatten. Teknik som bedöms uppfylla hög skyddsnivå är exempelvis: sluten tank och infiltration av BDT, WC med minireningsverk och efterbehandling samt urinsorterande torrtoalett och kompaktfiler.

Infiltration och markbädd är de vanligaste systemen för avloppsbehandling. För att infiltration ska vara möjlig måste marken vara tillräckligt genomsläpplig och ha förmåga att transportera bort vattnet under anläggningen. Marken måste även innehålla rätt kornstorlek för att kunna rena vattnet vilket fastställs med hjälp av jordartsanalys. På senare tid har en mängd andra tekniker utvecklats, samtidigt som filtertekniken också förbättrats.

Sluten tank ska tillåtas i undantagsfall där ingen annan teknik är möjlig, eftersom de medför en stor onödig miljöbelastning och ett resursslöseri. Vatten transporteras bort från fastigheten i stället för att återföras och det går många onödiga transporter för att transportera bort tankinnehållet. Sluten tank bör ej beviljas till fastigheter med permanent boende. För fritidsboende bör enklare lösningar eftersträvas som exempelvis urinsorterande torrtoalett, eller biologiska toalett (mulltoalett).

3.3 Samlad bebyggelse

Vid samlad bebyggelse över 10 fastigheter där byggnader på tomtmarker gränsar till varandra är policyns inriktning att gemensamma anläggningar ska anordnas i första hand. En risk finns för att enskilda vattentäkter förorenas om avloppsproblematiken löses på varje enskild fastighet. Hög skyddsnivå bör eftersträvas då risken för negativ påverkan från avloppsvatten föreligger, detta gäller både för miljö- och hälsoskydd. Om det finns risk för olägenhet för människors hälsa eller miljö bör tillstånd till enskild avloppsanläggning nekas i dessa områden.

3.4 Gemensamhetsanläggningar

I områden där det finns förutsättningar bör gemensamhetsanläggningar eftersträvas. Det kan handla om samlad fritidshusbebyggelse där ledningsdragning och ett gemensamt system fungerar på grund av fastigheternas närhet till varandra.

3.5 Ej tillstånd till avlopp

Finns det inte förutsättningar att anlägga och driva en avloppsanläggning ska inte heller tillstånd medgivnas, exempelvis om det finns risk för människors hälsa och miljön. Det kan också handla om rent praktiska saker som att fastigheten ligger på rent berg, har högt grundvatten eller möjligheten för slamsugningsfordon att ta sig till platsen är begränsad.

3.6 Omvandlingsområden

I samband med planläggandet för eventuellt utökade byggrätter för omvandlings- eller fritidsområden bör det utredas hur man kan lösa avlopps- och vattenförsörjningen på ett långsiktigt hållbart sätt. Innan beviljandet bör även föreslagna åtgärder genomföras.

3.7 Anslutning till det kommunala avloppsledningsnätet

Om möjligheten finns att ansluta till det kommunala nätet är detta den bästa lösningen ur både miljö- och hälsoperspektiv. Om anläggningen ligger inom ett VA-område kan kommunen kräva anslutning enligt VA-lagen. Ligger anläggningen i närheten av ett VA-område bör det tekniska bolaget rådfrågas huruvida anslutning ändå kan vara ett alternativ för sökanden.

3.8 Kretsloppslösningar

Enligt Miljöbalken ska avloppsfraktioner kretsloppsanpassas och näringsämnen ska återföras till jordbruksmarken. Krav på recirkulering ställs inte i denna policy då bygg- och miljönämnden inte väckt frågan vilket krävs för att utreda system och teckna avtal med jordbrukare. Ett eget omhändertagande av avloppsfraktioner på frivillig väg uppmuntras så länge detta kan ske utan risk för olägenhet.

3.9 Strategi för fortsatt arbete

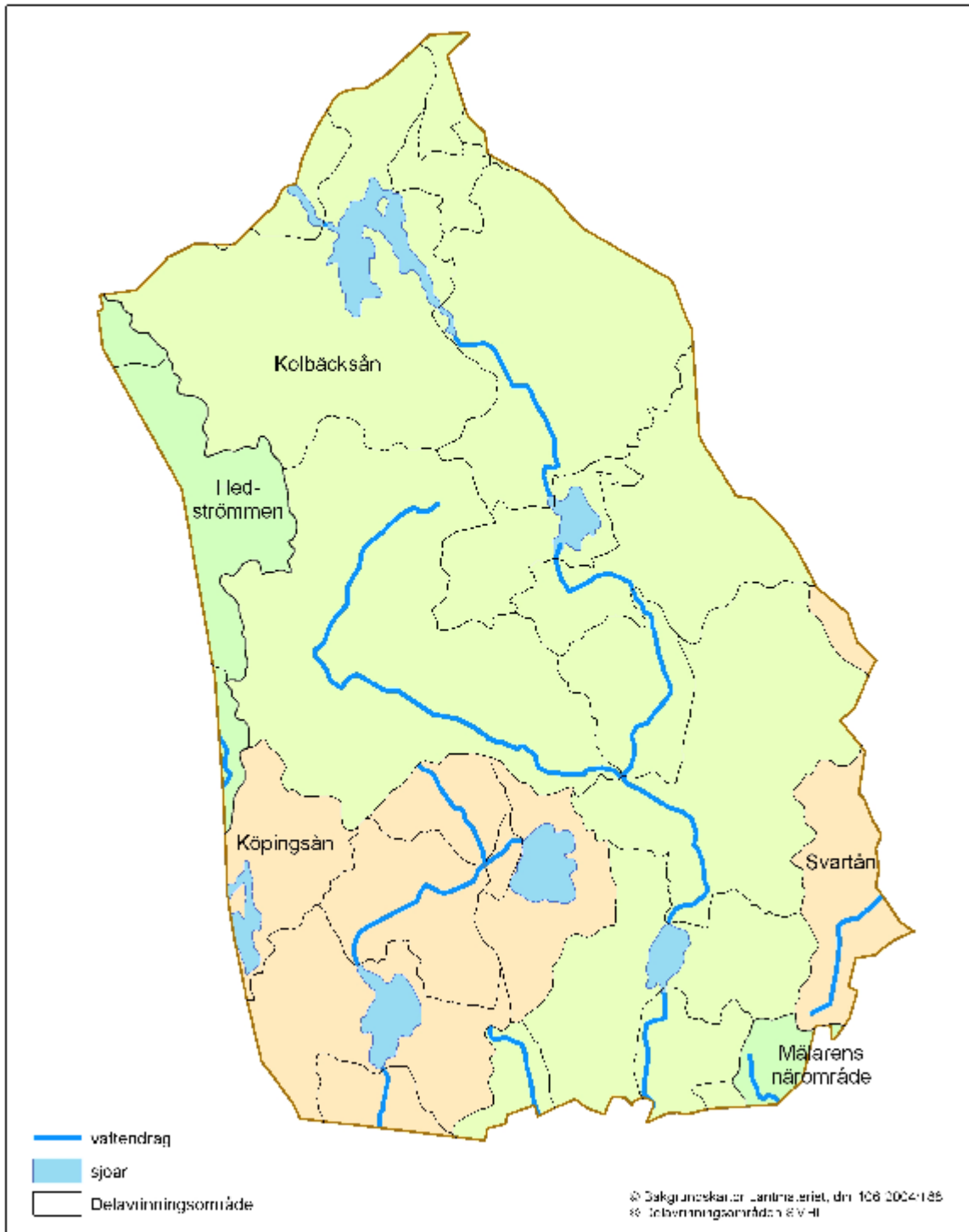
Polycyn är bara ett steg i den kommuntäckande VA-plan som bör tas fram för att uppnå en planerad utveckling. Nästa steg blir att avsätta mer tid för att aktivt inventera, informera samt vid behov besluta om förbud av utsläpp från de enskilda avlopp vars funktion bedöms som otillräcklig. Tillsynsmyndighetens arbete bör ske områdesvis och fördelaktigt planeras arbetet utifrån förutsättningarna inom varje delavrinningsområde. De viktigaste parametrarna att utgå ifrån är sjöns status gällande fosforbelastning i kombination med antal fastigheter inom varje delavrinningsområde. Övriga riktlinjer som saknas för att underlätta tillsynsmyndighetens arbete är planer för befintliga områden.

Bilaga 1

Länsstyrelsen
Västmanlands län

Vattenförekomster med delavrinningsområden Surahammars kommun

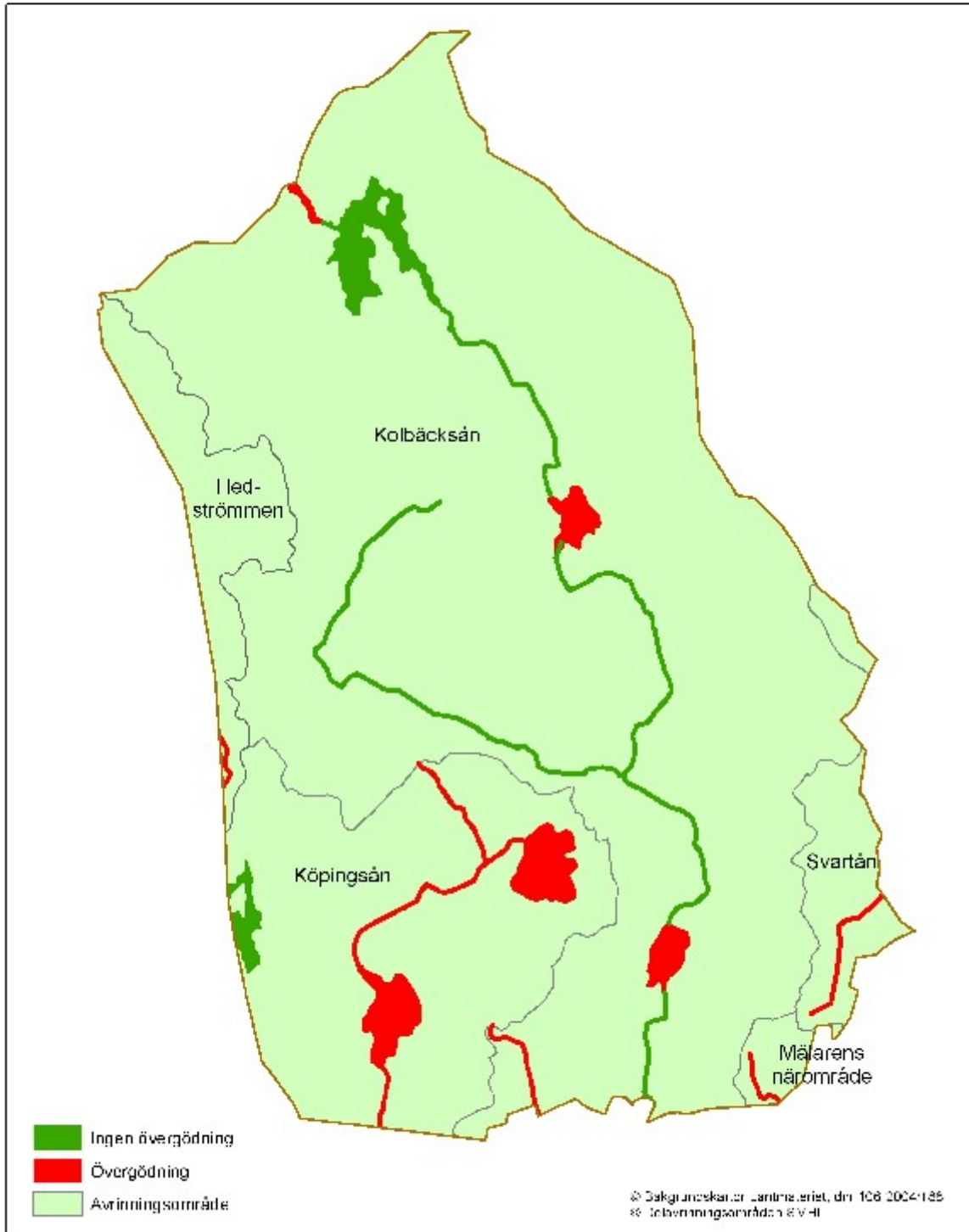

2008-10-31

Bilaga 2

Övergödning Surahammars kommun

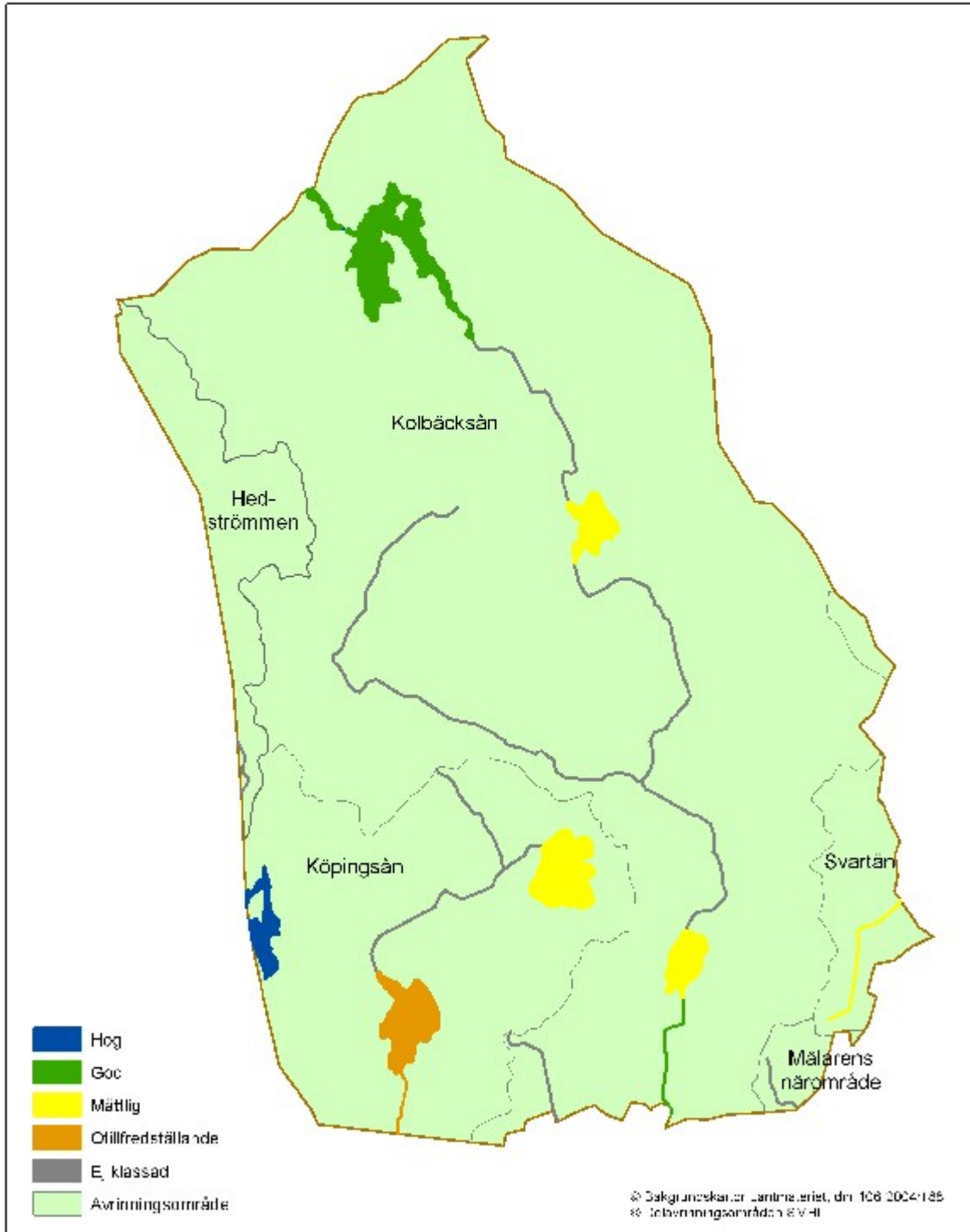
2008-10-31

Bilaga 3

Länsstyrelsen
Västmanlands län

Bedömning av näringsämnen Surahammars kommun

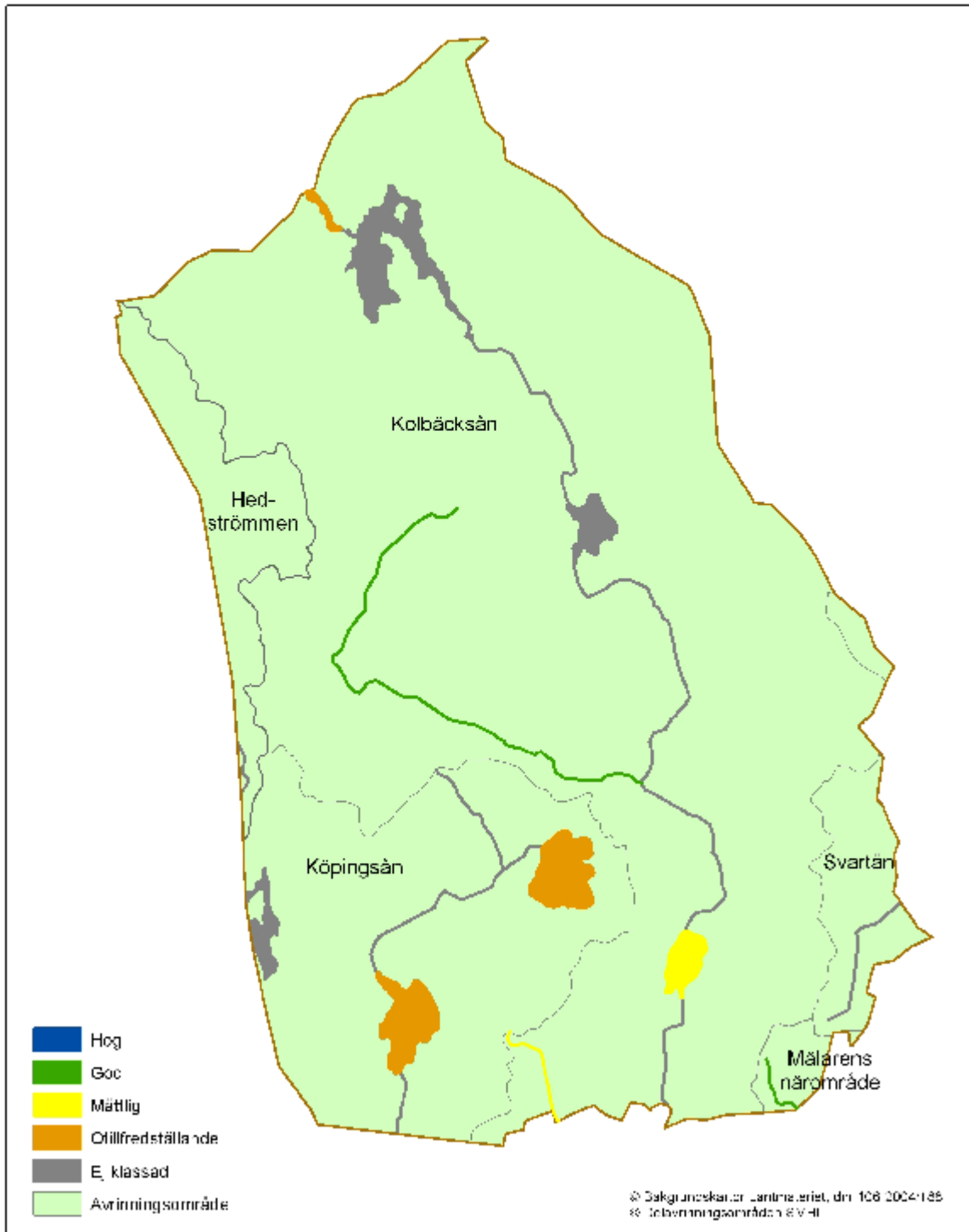
2008-12-01

Bilaga 4

Länsstyrelsen
Västmanlands län

Bedömning av växtplankton (sjö) och påväxtalger (vattendrag) Surahammars kommun

2008-12-01